

<http://aficccat.org/spip.php?article13378>

Desconvocada la protesta per al 15-M

- Àmbits d'actuació - Acció Social -

Publication date: divendres 8 de maig de 2020

Quan algunes persones grans, sotmeses a la condició de confinades, vam prendre la decisió de tornar als carrers aquest 15-M, érem conscients del risc que contraïem. En el personal i en el social. Suposava enfrontar-nos a la repressió de la llei mordassa amb la que avui es blinda l'estat d'alarma i a la incomprensió d'una part de la gent, que podia interpretar la nostra convocatòria com a gratuïta, esbojarrada i extemporània. Però els dramàtics efectes provocats per l'emergència sanitària entre els ciutadans, des de la nostra perspectiva, convertia aquest acte en una exigència moral.

La inaudita massacre de gent gran i gent gran, homes i dones, víctimes propiciatòries de la pandèmia (uns 18.000 morts en residències); el dolós desbordament dels serveis sanitaris afavorit pel saqueig a què van ser sotmesos pel duopoli dinàstic hegemònic; la negligència del govern de coalició a l'hora de gestionar la crisi; l'abnegat treball de milers de professionals de la medicina pública, immolats per la covid-19 i la cleptocràcia dirigent (més de 45.000 infectats, el 75% dones); i, en últim i no menys important, la creixent resignació amb què bona part de la població estava acceptant una «nova normalitat» que ens retornava al paper de súbdits, ens van convèncer de la urgent necessitat de fer un toc d'alerta per a les consciències. La societat civil, veritable titular de la democràcia, estava veient compromesa la seva existència autònoma per l'investida d'un paternalisme i un autoritarisme de nefasta memòria.

En aquest aspecte, avui aquest objectiu el donem per acomplert. Ens hauria agradat anar més lluny, però **DESCONVOQUEM LA CITA**. Abans de res i per sobre de tot està la protecció de la vida i la salut de les persones i, a dia d'avui, Madrid i Barcelona segueixen sent els principals focus de la COVID-19, el que impedeix a les dues ciutats passar a la fase 1 de la desescalada. Una altra raó que ens commina a reprogramar la cita té a veure amb la prohibició de manifestar-se el 1r de Maig feta recentment pel Tribunal Constitucional. No som kamikazes ni ens camuflem de «Capità Aranya». Tan sols buscàvem estimular l'autoestima i la resiliència al voltant del manifest «Canviar el món, recuperar la vida», per arribar a una mena d'òptima «immunitat de grup» entre la comunitat. Sense aspirar a pasturar ningú. Des de la espontaneïtat orgullosa, sense els coneguts fulanimes de líders, personalitats, partits o sindicats.

La responsabilitat i la solidaritat eren els ideals que ens animaven. Res més, ni menys. Amb l'anunci «Aquest 15-M tornem als carrers» preteníem denunciar l'amenaça d'un horitzó distòpic i aberrant que ens presenten com radiant futur. I de pas evitar que, a rebufl del canibalisme polític imperant, l'aquarterament social induït des del poder deixés els nostres carrers i places en mans d'ultres, populistes i oportunistes.

Per això, i atès que el govern (contràriament al que estan fent altres democràcies més madures) persisteix en perllongar sine die l'excepcionalitat d'aquest estat d'alarma que retalla drets fonamentals i que, al limitar de forma dràstica la mobilitat, impossibilita l'accés de la població a les places del Sol i Catalunya, hem optat per **SUSPENDRE LA CONVOCATÒRIA**. A més, el fet que l'última pròrroga només hagi concitat l'oposició d'un popurri partidista format per grups catalanistes i els ultres de Vox i Fòrum Astúries podria confondre la nostra protesta i fer que s'interpretés en els antípodes de la seva motivació original.

Gràcies a tots i totes aquells i aquelles que van compartir la nostra reflexió, des de la discrepància i el retret o des de la confiança i l'afinitat, i ens van ajudar a difondre-ho i a millorar-lo. A tots i totes els i les que, sense posar pals a les rodes, persones i col·lectius, van transmetre el manifest «Canviar el món, recuperar la vida» per xarxes i mitjans alternatius, afavorint la seva pol·linització general. Ha valgut la pena. Hem constatat que existeix, i resisteix en peu, un esperit rebel que, més enllà de les adversitats i cants de sirena dels múltiples poders, mai declina. També, és cert, que sovint escalar a les institucions fomenta el mal d'altura: distanciament social, entropia empàtica i abstracció política i ideològica.

Honestament, seguim creient que sovint les grans històries es comencen a escriure sobre un full en blanc.

